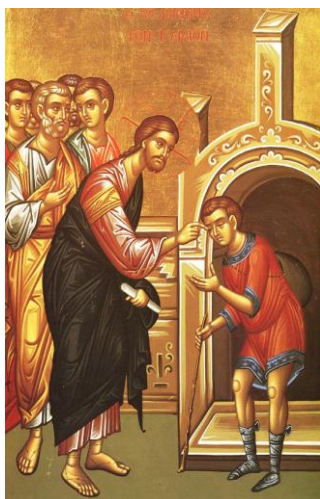

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ και ΕΥΡΩΠΟΥ
ΕΠΙΘΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapostoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 1Δ' ΛΟΥΚΑ 2 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2012

Αββακούμ προφήτου. Θεοφίλου οσίου, Μυρώως μάρτυρος.
ἔτος 5ον Τεύχος 229

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1. Τρίτη 4 προς Τετάρτη 5 Δεκεμβρίου **8:30 μ.μ. – 1π.μ.** Ιερά Αγρυπνία. Αγίου Σάββα του Ηγιασμένου.
2. Πέμπτη 6 Δεκεμβρίου **7 – 9:30 π.μ.** Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Αγίου Νικολάου επισκόπου Μύρων της Λυκίας. Θα τεθεί σε προσκύνηση τεμάχιο Ιερού Λειψάνου του Αγίου.
5:30 μ.μ. Θεία Παράκληση στον Άγιο Νικόλαο. Απογευματινό κήρυγμα.
3. Σάββατο 8 Δεκεμβρίου Απογευματινό προσκύνημα στον Όσιο Πατάτιο. Θα ακολουθήσει δείπνο στο Λουτράκι. Αναχώρηση 2:30 μ.μ.
4. Την Κυριακή 9 Δεκεμβρίου, επί τη μνήμη της Αγίας Άννης, κατά τη διάρκεια της Θ. Λειτουργίας θα τεθεί σε προσκύνηση τεμάχιο Ιερού Λειψάνου της Αγίας.

Πολύ σημαντικά τα όσα διαδραματίζονται σήμερα στην Ιεριχώ, η οποία δέχεται τη θαυματουργική επίσκεψη του Ιησού. Δυο επισκέψεις πραγματοποιήσε ο Κύριος στην πόλη αυτή. Και στις δυο επισκέψεις ο Ιησούς στέκεται στον άνθρωπο και τα προβλήματά του. Διακρίνει τη σιωπηλή επιθυμία των ανθρώπων να τύχουν του ελέους Του. Δυο άνθρωποι ξεχωρίζουν ανάμεσα στο πλήθος, που συνωστίζεται γύρω από τον Ιησού. Ο πρώτος είναι ο Ζακχαιός, που, όπως θα ακούσουμε στο Ευαγγέλιο άλλης Κυριακής, θέλει να δει έστω κι από μακριά το Χριστό, αλλά δεν του το επέτρεψαν το πλήθος και το μικρό του ανάστημα, παρόλα αυτά σοφίστηκε τη συκομουριά για να Τον δει. Ο δεύτερος είναι ο τυφλός του σημερινού Ευαγγελίου, ο οποίος όταν πληροφορείται για την παρουσία του Χριστού «**εβόησεν λέγων, Ιησού υιέ Δαυίδ ελέησόν με**». Το συγκεντρωμένο πλήθος «**επετίμων αυτώ ινα σιωπήση**», δηλαδή τον μάλωνε και του έλεγε να σωπάσει. Αυτός όμως φώναζε ακόμη πιο δυνατά: «**Υιέ Δαυίδ ελέησόν με**». Ο Ιησούς τον άκουσε, σταμάτησε και ζήτησε να τον

οδηγήσουν κοντά Του. «**Τι σοι θέλεις ποιήσω;**» ήταν το ερώτημα που του απεύθυνε ο Χριστός. Εκείνος γεμάτος λαχτάρα απάντησε: «**Κύριε, ίνα αναβλέψω**». Θέλει να αποκτήσει το φως του. Απευθύνεται στον Κύριο και πιστεύει ακράδαντα, πως μόνο Αυτός έχει τη δύναμη να θεραπεύσει, όχι μόνο το σκοτάδι των ματιών του, αλλά και το σκοτάδι της ψυχής του. Η πίστη του δεν άργησε να κάνει το θαύμα. Ο Κύριος πρόσταξε: «**ανάβλεπον, η πίστις σου σέσωκέ σε**!». Στη στιγμή το φως επανήλθε στα μάτια του τυφλού κι από εκείνη τη στιγμή ακολούθησε το Χριστό δοξάζοντας το Θεό, γιατί του άνοιξε τα μάτια της ψυχής και του σώματος.

Ο τυφλός αισθάνεται την ανάγκη μετά τη θεραπεία να δοξολογήσει το Θεό. Το παράδειγμά του το ακολουθεί και ο παρευρισκόμενος λαός. Εύγλωττο παράδειγμα και για μας. Πρέπει πάντα να δοξολογούμε και να ευχαριστούμε τον Κύριο για όποιο καλό δίνει και όποια δοκιμασία επιτρέπει να έρθει στη ζωή μας.

Αυτά μας λέγει ο ιερός Λουκάς στο σημερινό Ευαγγέλιο. «**Ο τυφλός ελευθερώθηκε διωλά από την τυφλότητά του, δηλαδή από τη σωματική και εκείνη την τυφλότητα που κυριεύει το νου και την καρδιά του ανθρώπου. Αν δεν είχε θεραπευτεί σωματικά δε θα δόξαζε το Χριστό ως Θεό. Επειδή όμως δέχτηκε το θείκό θαύμα του Κυρίου, γι αυτό και έγινε αφορμή να δοξάζεται ο Θεός απ' όλο τον κόσμο.**» (Άγιος Κύριλλος, πατριάρχης Αλεξανδρείας)

Με αφορμή το ευαγγελικό ανάγνωσμα ας προσπαθήσουμε να ερευνήσουμε και άλλες παραμέτρους της περικοπής. Πέρα από τη φυσική τύφλωση των ανθρώπων υπάρχει και πνευματική τύφλωση, που είναι πολύ χειρότερη και πολύ επικίνδυνη από την πρώτη. Είναι η **απιστία**, η άγνοια του Θεού. Πόσοι και πόσοι άνθρωποι δεν υποφέρουν από την αρρώστια της απιστίας. Όμως ο άνθρωπος « εκ φύσεως αίρεται προς τον ουρανό», από τη φύση του αναζητά το Θεό, όσο χαμηλά κι αν πέσει. Θέλει να έρθει κοντά Του, να γνωρίσει την αλήθεια. Το βλέπουμε αυτό στον τυφλό του Ευαγγελίου. Τυλιγμένος στο σκοτάδι αναζητούσε το φως, αναζητούσε Εκείνον που θα του άνοιγε τα μάτια της ψυχής και του σώματος. «**Η ψυχή μου είναι ανήσυχη, έως ότου εύρει ανάπαυσιν εν Σοι ώ Θεέ μου**»! μας λέει ο ιερός Αυγουστίνος.

Είναι μεγάλο κρίμα όμως για όλους αυτούς τους ανθρώπους, που θέλουν να γνωρίσουν την αλήθεια, να πορευτούν προς το φως του Ευαγγελίου και να βρουν το αληθινό νόημα της ζωής, να τους κλείνουν το δρόμο άλλοι άνθρωποι, που παρεμβάλλουν εμπόδια και φραγμούς καθημερινά. “Όπως τότε στην Ιεριχώ με το δυστυχισμένο τυφλό.

Εκείνος αναζητούσε τον Ιησού με δυνατή φωνή, τον παρακαλούσε να τον βοηθήσει και «**οι προάγοντες επετίμων αυτώ ίνα σωπήση**». Του φώναζαν να σωπάσει, του έκλειναν το δρόμο προς τον Ιησού Χριστό.

Αλήθεια, χριστιανοί μου, σκεφτήκαμε ποτέ ποιοι είναι στη σημερινή εποχή εκείνοι που κλείνουν το δρόμο προς το Χριστό; Δε χρειάζεται να ψάξουμε πολύ μακριά για να τους βρούμε. **Τα πρώτα** οδοφράγματα που κλείνουν το δρόμο προς το Χριστό βρίσκονται μέσα στην οικογένεια. **Ο πατέρας** ο απορροφημένος από τις επαγγελματικές του ασχολίες, ο οποίος βλαστημά τα θεία, που δεν μετέχει στη μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας, που καγχάζει στο όνομα της Εκκλησίας και των παπάδων, που είναι ψυχρός κι αδιάφορος για την πνευματική ζωή, κλείνει το δρόμο των παιδιών του, που οδηγεί στο Χριστό.

Η μητέρα που θεωρεί ξεπερασμένη υπόθεση τη χριστιανική ζωή, που γελά και ειρωνεύεται την Εκκλησία, που θεωρεί τον εαυτό της χειραφετημένο από θρησκευτικές προκαταλήψεις και πελαγοδρομεί καθημερινά μέσα στις βιοτικές της μέριμνες, αποτελεί το δεύτερο τοίχο, που κλείνει το δρόμο των παιδιών της προς τον Ιησού Χριστό.

Έτσι κλείνει η οδός προς το Χριστό για τους νέους, τον κλείνουμε μόνοι μας, γιατί τα ιδανικά της σύγχρονης οικογένειας είναι τα σπίτια, τα αυτοκίνητα, τα κότερα, τα εξοχικά, τα γλέντια, τα ταξίδια και κάθε άλλου είδους θεμιτές ή αθέμιτες απολαύσεις. Σήμερα αυτό το μοντέλο ζωής καταρρέει λόγω της βαθιάς οικονομικής και ηθικής κρίσης. Τίποτε δεν είναι πια ίδιο με το χθες. Ο Θεός όμως είναι ο Αυτός με το χθες, το τώρα και για πάντα. Θα συνέλθει άραγε η συνείδηση της ελληνικής οικογένειας;

Μετά την οικογένεια έρχεται το **σχολείο**, στο οποίο εμπιστευόμαστε ό,τι πιο πολύτιμο έχουμε, τα παιδιά μας, να τοποθετήσει άλλα εμπόδια στο πλησίισμα του Χριστού. Το σχολείο δεν έχει αποστολή να γεμίσει τα κεφάλια των μαθητών με γνώσεις μόνο, αλλά και να καλλιεργήσει το χαρακτήρα τους, να τους εμπνεύσει ιδανικά, να τους στηρίξει την πίστη τους. Δυστυχώς υπάρχουν εκπαιδευτικοί, το λέγω μετά λόγου γνώσης, που κλείνουν το δρόμο προς το Χριστό είτε από έλλειψη πίστης, είτε από ανεπάρκεια γνώσεων, είτε γιατί πολιτικά ανήκουν σε αθεϊστικές παρατάξεις και σπέρνουν την αμφιβολία στις τρυφερές ψυχές, διδάσκοντας επιπόλαια πως η πίστη προς το Θεό είναι πια ξεπερασμένη!

Το τρίτο και ίσως μεγαλύτερο οδοφράγμα που κλείνει το δρόμο προς το Χριστό το τοποθετούν **οι άνθρωποι της τέχνης και των ΜΜΕ**. Ηθοποιοί, καλλιτέχνες διαφόρων ειδικοτήτων, δημοσιογράφοι και

συγγραφείς δε ναρκοθετούν μόνο το δρόμο προς το Χριστό, αλλά καθημερινά κυριολεκτικά τον βομβαρδίζουν!

Οι δημοσιογράφοι μας παρουσιάζουν το άσπρο μαύρο, το έγκλημα κατόρθωμα, την κλοπή και τη ληστεία ηρωισμό, την ανηθικότητα μέγα ανδραγάθημα και την επέμβαση της αστυνομίας πράξη φασιστική. Ο κλέφτης, ο φονιάς, ο αντιεξουσιαστής είναι τα θύματα και οι αστυνομικοί καθώς και οι φιλήσυχοι πολίτες είναι οι καταπιεστές. Τα θέματα που αφορούν τη δραστηριότητα της Εκκλησίας και το ποικίλο έργο της τους αφήνουν αδιάφορους και μόνο αν παρουσιαστεί κάποιο σκάνδαλο τότε θα επιπέσουν ωσεί κόρακες και θα δώσουν τόση δημοσιότητα, ώστε να γίνει βούκινο για ευνόητους λόγους.

Τα ίδια λίγο-πολύ γίνονται και με τους καλλιτέχνες. Εν ονόματι της «ελευθερίας της έκφρασης» γράφουν ό,τι τους κατέβει στο κεφάλι. Η άρνηση, η σύγχυση, τα ακατονόμαστα πάθη, η δήθεν «διαφορετικότητα», θεατρικά και κινηματογραφικά σενάρια αισχρά για τη ζωή του Χριστού και πολλά άλλα κοσμούν τους περισσότερους καλλιτέχνες. Οι ηθοποιοί (άραγε ποιούν ήθος;) έχοντας σαν δόγμα τους «η τέχνη για την τέχνη» διακωμωδούν ιερά και όσια, ωραιοποιούν την ηθική σαπίλα. Πρόσφατα σε θέατρο των Αθηνών ανέβηκε παράσταση βλάσφημη και αισχρή για τον Κύριο Ιησού Χριστό, την Παναγία μας και μαθητές του Χριστού. Υπό το βάρος των διαμαρτυριών των πιστών αναγκάστηκαν να την κατεβάσουν. Με αυτές τις ενέργειές τους και πολλές άλλες που μας πυροβολούν καθημερινά μέσα από τις οθόνες της τηλεόρασης, κλείνουν για τους ανθρώπους το δρόμο του Χριστού.

Πρέπει προσεκτικά να ενδοσκοπήσουμε τον εαυτό μας, μήπως με τα έργα και τα λόγια μας κλείνουμε το δρόμο του Χριστού για άλλους ανθρώπους. Πρέπει να παραμερίσουμε τα εμπόδια που υπάρχουν μέσα στις οικογένειές μας, στο χώρο της εργασίας μας, στο κοινωνικό μας περιβάλλον. Κάτι ακόμη πιο θαρραλέο μπορούμε να κάνουμε όσοι από εμάς ακολουθούμε τον προσωπικό μας δρόμο, που μας οδηγεί στο Χριστό. Μπορούμε με θάρρος να ομολογούμε την πίστη μας χωρίς φόβο, χωρίς ντροπή. Ξέρω θα αντιμετωπίσουμε εμπόδια, ειρωνείες και εχθρότητα! Να μην απογοητευθούμε. Όπως ο τυφλός του Ευαγγελίου να δείξουμε πίστη και θάρρος, βέβαιοι όντες πως δίπλα μας θα έχουμε το Χριστό βοηθό και συμπαραστάτη.

Εκείνος μας βεβαιώνει: **«Ο κόσμος παράγεται(παρέρχεται) και η επιθυμία αυτού, ο δε ποιών το θέλημα του Θεού μένει εις τον αιώνα»** (Επιστ Α' Ιωάννου 2,17).